

V ě c: Maxmilian H. v S. proti zemskému úřadu v Bratislavě o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okresní nemocenská pojišťovna v Prešově předepsala výměrem z 12. května 1927 S. H. resp. jeho dědicům podle § 12 zák. čl. XIX:1907 za zaměstnance Jana P., který vstoupil do práce 1. ledna 1921, onemocněl 28. ledna 1921 a byl přihlášen dne 29. ledna 1921, tedy opožděně a po onemocnění, náhradu podpůrného nákladu penízem 428 Kč. Okresní úřad v Prešově výměrem z 28. července 1929 vyslovil, že výměr okresní nemoc. pojišťovny se zrušuje a st-I se osvobozuje od náhrady částky 428 Kč, ježto pohledávka pojišťovny podle § 176 zák. č. 221/24 se promlčela.

K odvolání okresní nemocenské pojišťovny v Prešově zrušil zemský úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím výměr okresního úřadu a obnovil platební výměr pojišťovny s odůvodněním, že ani zák. článek XIX:1907 ani jiný zákon nikde promlčení náhradního nároku pojišťovny nepředepisuje; zákon č. 221/24 pak v § 176 obsahuje předpisy o promlčení pojistného.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

St-I namítá jedině, že náhrada podpůrného nákladu Jana P., který byl léčen v roce 1921, byla pojišťovnou vyměřena až v roce 1927, tedy až po uplynutí více než 6 roků, následkem čehož byl nárok pojišťovny promlčen jak podle § 176 zák. č. 221/24, tak i podle § 46 odst. 3 zák. čl. XIX:1907, jež oba stanoví tříletou promlčecí lhůtu. Spatřuje tedy stížnost na rozdíl od žal. úřadu v cit. předpisech zákonnou normu, která upravuje promlčení nároku pojišťovny na náhradu podpůrného nákladu. Stížnost se mýlí.

Jak nss ustáleně judikuje, jest nucené nemocenské pojištění jak podle zák. č. 221/24, tak i podle dřívějších zák. č. 33 ř. z. z r. 1888 resp. zák. čl. XIX:1907 institutem práva veřejného, a mají proto také těmito zákony normované nároky pojišťoven povahu veřejnoprávní. Veřejnoprávní povinnosti a pohledávky promlčují se však jen, pokud zákon výslovně tak stanoví. Předpisy, jichž se stížnost dovolává, nemají ustanovení o promlčení nároku pojišťovny na náhradu podpůrného nákladu, ježto § 176 zák. č. 221/24 jedná jedině o promlčení práva pojišťovny vyměřiti a vymáhati pojistné, a § 46 odst. 3 zák. čl. XIX:1907 upravuje promlčení dlužných nemocenských příspěvků a poplatků za legitimace, a promlčení úrazových pojistných příspěvků. O promlčení takovýchto nároků pojišťovny tu však nejde. Poněvadž není ani jiné normy, jež by uznávala možnost promlčení sporného nároku, musela býti stížnost, jež jiných námitek neformuluje, zamítnuta pro bezdůvodnost.

Č. 10.418.

Samospráva obecní: I. Podkladem rozhodování zem. výboru o poskytnutí příspěvku z vyrovnávacího fondu a úpravy podle § 10 odst. 5 zák. č. 77/1927 Sb. není rozpočet sestavený obcí, ale roz-

počet upravený okr. výborem. — II. Podá-li obec proti úpravě obecního rozpočtu okresním výborem odvolání, není tu způsobilého předmětu pro rozhodování zem. výboru podle § 10 odst. 5 cit. zák.

(Nález ze dne 15. března 1933 č. 13.453/30.)

V ě c: Obec města P. proti zemskému výboru v Praze o úpravu obecního rozpočtu na rok 1929.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podle výměru okresního úřadu v Děčíně z 30. března 1930 rozhodl zemský výbor v Praze ve svém sezení dne 26. února 1930 na základě § 10 odst. 5 a § 3 odst. 6—8 zák. z 15. června 1927 č. 77 Sb., aby v rozpočtu na rok 1929 obce města P., žádající o příspěvek z vyrovnávacího fondu v částce upravené okresním úřadem 2,036.597 Kč, byly provedeny určité změny, v důsledku nichž se rozpočtový schodek snížil na 1,162.225 Kč.

Stížnost obce P. především vytýká, že zem. výbor nebyl oprávněn vycházeti ze změn, provedených v rozpočtu výměrem okr. úřadu v Děčíně ze 17. ledna 1930, poněvadž obec podala proti výměru tomu odvolání, o němž nebylo dosud rozhodnuto. Námitku tuto shledal nss důvodnou.

V § 10 odst. 3 zák. č. 77/27 se stanoví, že obce, žádající za přiděl z vyrovnávacího fondu, jsou povinny předložit své rozpočty okresnímu úřadu, a že okresní úřad předloží tyto rozpočty, podle § 3 odst. 6 a 7 upravené, zemskému úřadu. Podle toho podkladem rozhodování zem. výboru o poskytnutí příspěvku z vyrovnávacího fondu a tudíž také předmětem jeho úpravy ve smyslu § 10 odst. 5 zák. č. 77/27, není rozpočet sestavený obcí, nýbrž rozpočet, upravený úřadem povolujícím přírázky, t. j. podle § 3 odst. 1 cit. zák. okr. výborem, resp. v době, kdy nebyl ještě okresní výbor ustaven, okresním hejtmánem. Nespokojí-li se obec s úpravou rozpočtu okresním výborem (okresním hejtmánem) a podá-li proti ní odvolání, není tu rozpočtu, upraveného ve smyslu uvedeného § 10 odst. 3, který by měl býti předložen zem. úřadu, dotud, pokud nebylo o podaném odvolání obce v cestě instanční rozhodnuto, a schází tudíž v tomto stadiu vůbec způsobilý předmět pro rozhodování a úpravu zem. výboru podle odst. 5 téhož §.

V daném případě stěžující si obec ve svém vyjádření ze 6. prosince 1928 k rozpočtovým změnám, zamýšleným zem. výborem, upozornila, že se z opatření okresního hejtmána, kterým byl její rozpočet upraven, odvolala, a že o odvolání tom nebylo dosud rozhodnuto. Jestliže přes to žal. zem. výbor, rozhoduje o žádosti obce za poskytnutí příspěvku z vyrovnávacího fondu, vycházel z rozpočtu upraveného okresním hejtmánem, ač tato úprava byla vzata obcí v odpor a nebyla tedy pravoplatná, nelze podle toho, co svrchu řečeno, srovnati postup ten se zákonem. Na tom nemůže nic změnit ani výhrada, že na výsledek rozhodnutí o odvolání obce bude případně vzat zřetel při úpravě rozpočtu na rok následující, ježto stěžující si obec, vložila-li určité položky právem do rozpočtu na rok 1929, má nárok na to, aby byly ponechány v tomto rozpočtu a nebyly zařadovány až do rozpočtu roku následujícího.

Bylo proto již z tohoto důvodu nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss, aniž bylo třeba a možno zabývat se dalšími námitkami stížnosti.

Č. 10.419.

Samospráva obecní: O předpokladech změny obecních hranic podle § 4 obec. zřiz. čes.

(Nález ze dne 15. března 1933 č. 7255/32.)

Prejudikatura: Boh. A 8549/30, 8575/30, 9032/31.

Věc: Obec B. proti ministerstvu vnitra o změnu obecních hranic.

Výrok: Stížnost se dílem odmítá pro nepřípustnost, dílem zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím z 28. února 1924 povolila osk v Poličce na základě § 4 obec. zřiz. vzhledem k dohodě zúčastněných obcí a kladnému prohlášení zsp-é v Praze změnu hranic mezi obcemi B. a P. tak, že z katastrálního území obce B. vyloučena byla osada D. s parcelami k jednotlivým popisným číslům této osady náležejícími v úhrnné výměře 62 ha 93 a 90 m² a přičleněna byla do katastrálního území obce P.

V prosinci r. 1927 obec P., poukazujíc k tomu, že osada D. obsahovala ve svém katastru od nepaměti polesí velkostatku r.-ského ve výměře okrouhle 768 ha, že jen z neznalosti historického katastru zástupci obce P. nežádali v r. 1924, aby toto polesí bylo zároveň s osadou D. přičleněno do katastrálního území této obce — a že přičleněním osady D s chudým občanstvem vzrostlo chudinské břemeno obce P., kdežto oddělením osady hospodářská situace obce B. se zlepšila, žádala, aby celé polesí r.-ské bylo přičleněno k obci P. — Průběhem řízení omezila obec P. svoji žádost potud, že podle usnesení svého zastupitelstva z 16. dubna 1930 žádala za přičlenění toliko části polesí r.-ského, t. j. parcel 1585, 1586 a 1599 ve výměře 340 ha. — Archiv map katastrálních neměl proti změně hranic námitek pod podmínkou, že k zmíněným parcelám přibrán bude díl parcely 1600, spůlné pohraniční cesty. — Obec B. vyslovila se usnesením zastupitelstva z 4. února 1931 i o takto omezené žádosti odmítavě. — Okresní výbor v Poličce ve schůzi dne 31. ledna 1931 usnesl se doporučiti žádanou změnu hranic, ježto jest spravedlivá a hospodářské situaci obou obcí úměrná. Kladně vyjádřil se i zemský výbor v Praze usnesením z 1. července 1931.

Zemský úřad v Praze rozhodnutím z 2. července 1931 povolil podle § 4 obec. zřiz. změnu hranic a zároveň katastrálních území vyloučením pozemkových parcel z obvodu obce B. a přidělením jich do kat. území obce P., shledav, že změna jest z veřejných ohledů nutná a účelná. Obec B. i po provedené změně vzhledem k její hospodářské situaci, kterou zemský úřad blíže vylíčil, bude s to plniti veškeré povinnosti zákonem jí uložené a to tím spíše, že založením fondu na stavbu telefonu z běžných příjmů projevila, že je schopnou řešiti i úkoly přesahující rámec povinností zákonných.